

АТОМНИК України

№33 (715) 14 серпня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВА ВІДПОВІДАЄ ЗА ЛЮДЕЙ

Зона відчуження: загроза вивільнення працівників та припинення робіт

2014 рік, на превеликий жаль, може сумно закінчитися для підприємств, які понад 28 років виконують низку робіт і заходів з мінімізації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження. Сьогодні критична ситуація спричинена урізанням бюджетних асигнувань на реалізацію загальнодержавних чорнобильських програм більш як на 25 відсотків. На тлі кризових і суспільно-політичних складнощів держава забуває про розв'язання болючих чорнобильських проблем, гарантування радіаційної безпеки країни.

Зменшення бюджетного фінансування загрожує не виплатою заробітної плати у повному обсязі, а у гіршому випадку — виведенням працівників у двомісячну відпустку без збереження за-

робітної плати. Витрати на пально-мастильні матеріали та продукти харчування для забезпечення ЛПХ зменшені на 100 відсотків.

Зважаючи на це, була терміново скликана конференція Чорнобильської об'єднаної організації Атомпрофспілки. Обговорено фінансовий стан підприємств зони відчуження, питання соціально-економічного захисту працівників. Перед конференцією з відповідним порядком денним відбулися засідання Чорнобильської координаційної Ради та Ради голів ППО Чорнобильської об'єднаної організації, в яких взяв участь заступник Голови Атомпрофспілки України Павло Прудніков.

Рішення, прийняті на профспілкових зібраннях, було донесено Раді директорів підприємств і організа-

Чорнобильська АЕС: Трудова вахта

цій зони відчуження. Також поінформовано голову Державного агентства України з управління зоною відчуження Холошу В.І. Зокрема, у Резолюції профспілкової конференції (друкується нижче). — Прим. ред.) наголоситися: якщо шляхом перего-

ворів не буде урегульоване питання про потрібне фінансування відповідних чорнобильських програм, 22 серпня буде проведена масова акція протесту працівників зони відчуження біля будинку Кабінету Міністрів України.

держави не отримає податки, а Пенсійний фонд відрахування.

Зупинка виробництва на підприємств зони відчуження призведе до зриву міжнародних договорів.

З метою запобігання важким соціальним наслідкам на підприємствах зони відчуження, конференція Чорнобильської об'єднаної організації профспілки

ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Звернутися до Голови Атомпрофспілки Матова В.О. провести переговори на рівні Міністерства екології та природних ресурсів, Міністерства фінансів за участю представників Чорнобильської об'єднаної організації профспілки з метою збільшення бюджетного фінансування на 2014 рік за програмою КПКВ 2408110 «Підтримка екологічно безпечного стану зони відчуження» на 20 000 тис. грн.

2. Доручити Представнику Атомпрофспілки в ЧООП Тетеріну М.В., голові ППО ДСП «Чорнобильський

спецкомбінат» Рижук В.М., голові ППО ДСП «ЦППРВ» Новгородському М.В. взяти участь у переговорах по збільшенню фінансування підприємств зони відчуження.

3. За результатами переговорів, доручити Раді голів Чорнобильської об'єднаної організації профспілки прийняти рішення про проведення акції протесту.

4. Направити звернення до Ради національної безпеки та оборони України від профспілкових організацій зони відчуження, ДСП ЧАЕС та ДП УЗФО ЧАЕС щодо нагальної необхідності зміни державної політики по відношенню до підприємств Чорнобильської зони відчуження.

5. Звернутись з вимогою до Голови ДАЗВ України Холоші В.І. про передачу функцій керівника фінансової служби від першого заступника Голови ДАЗВ іншій посадовій особі.

**Представник Атомпрофспілки в ЧООП
Голова Ради голів ППО ЧООП**

М.В. Тетерін

ПОСТАНОВА конференції Чорнобильської об'єднаної організації профспілки

12 серпня 2014 року м. Чорнобиль

Заслухавши інформацію про секвестр бюджетних призначень за програмою КПКВК 2408110 «Підтримка екологічно безпечного стану зони відчуження» на 28 579,9 тис. грн., або на 25,49%, до закінчення 2014 року, конференція Чорнобильської об'єднаної організації профспілки зазначає, що це може призвести до зупинки виробництва на підприємствах зони відчуження, масового скорочення працюючих або відправки працюючих в неоплачувані відпустки на 2-3 місяці. В кризових умовах, в яких знаходиться наша держава, це спричинить соціальних вибух. В умовах, коли зростають ціни на послуги та товари першої необхідності, працівники підприємств зони відчуження можуть позбутися засобів існування, не зможуть прогодувати свої родини,

ОЧИМА МОБІЛІЗОВАНИХ БІЙЦІВ АТО

Ребята-востоковцы рассказали правду о войне на востоке

Очень тяжело осознавать, что в нашей стране идет настоящая война — со стрельбой, взрывами, жертвами... Это просто не укладывается в голове. И пусть ее официально называют «антитеррористической операцией», на самом деле это реальные боевые действия, в которых принимают участие и наши земляки, коллеги-востоковцы. Корреспондентам газеты удалось пообщаться с двумя участниками АТО — Сергеем Будюком и Андреем Лисковским, которые служат в 25-й бригаде ВДВ. Сергея отпустили домой на побывку на несколько дней, а Андрей в течение месяца будет проходить реабилитацию после ранения. (Окончание на 3-й стр.)

СПРАВЕДЛИВІСТЬ Є. І ЗА НЕЇ ТРЕБА БОРОТИСЯ

Профспілковий референдум: віддай свій голос за гідне життя!

Уперше в історії профспілкового руху України Федерація профспілок України ініціювала проведення всеукраїнського референдуму із зверненням до Президента України Петра Порошенка та Кабінету Міністрів України під гаслом: «Ми закликаємо до гідного життя для українського народу!».

З текстом звернення можна ознайомитися:

https://secure.avaaz.org/ru/petition/Prezident_Ukrayini_Poroshenko_Petro_Oleksiyovich_Kabinet_Ministriv_Ukrayin_i_Mi_zaklikaemo_do_gidnogo_zhittya_dlya_ukray/?nTfLeib

Тому, хто згоден з цим зверненням, пропонуємо його підписати з метою передачі Главі держави та Уряду.

Ми попросили прокомментувати цю профспілкову ініціативу в.о. Голови ФПУ Сергія Кондрюка.

— Ідея проведення такого референдуму викликана актуальністю та гостротою проблем, які виникають перед народом України, і тим, що згідно з Конституцією України саме народ є носієм влади, — зазначив Сергій Конд-

рюк. — Усі посилаються на голос народу, особливо політики, коли вони намагаються потрапити до Верховної Ради. У нас є безліч нормативних документів про референдуми і про те, як їх проводити, але на практиці все це залишається тільки на папері. Шукаючи ефективні шляхи, як дізнатися думку спільнот, ми вирішили провести інтернет-опитування, яке певним чином можна порівняти до референдуму.

Перший всеукраїнський профспілковий референдум ми проводимо з дуже важливого та гострого питання: якою має бути мінімальна заробітна плата у 2015 році?

Посягнувши, чому була обрана саме ця тема, в.о. Голови ФПУ наголосив на то-

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Антисоціальна політика влади — небезпечна

Профспілки надзвичайно обурені позицією Сторони органів виконавчої влади про невідвищення розміру посадового окладу працівника I тарифного розряду ЄТС у 2015 році, а лише корегування його на рівень інфляції, та Сторони роботодавців, які взагалі пропонують заморозити базовий тариф ЄТС.

Таку цинічну позицію висловлено 7 серпня 2014 року під час засідання спільної робочої Комісії Сторін соціального діалогу з ведення переговорів і підготовки пропозицій щодо встановлення розміру мінімальної заробітної плати на 2015 рік та переговорів щодо розміру посадового окладу працівника I тарифного розряду ЄТС на 2015 рік.

Уряд пропонує і далі вдаватися до найпростішого шляху наповнення бюджету — відняти у бюджетника. Звертаємо увагу, що влада уже двічі в цьому році запроваджувала низку обмежень для працівників бюджетної сфери, які мотивувала необхідністю створення передумов економічного зростання країни.

3 грудня 2013 року грошовий розрив між розміром мінімальної заробітної плати та посадовим окладом працівника I тарифного розряду ЄТС становить 366 грн., або 30%.

У червні ц.р. розмір мінімальної заробітної плати уже на 364 грн., або на 29,9%, занижено порівняно з фактичним розміром прожиткового мінімуму для працездатних осіб, скорегованим на податок на доходи фізичних осіб, а для працівників бюджетної сфери ця різниця становить 730 грн. Це при тому, що індекс споживчих цін червня 2014-го до червня 2013 року становив 112%, а до кінця року прогнозується вже на рівні 120%.

Реально ці заходи для збагачення приватного бізнесу за рахунок жорсткої економії на зарплатах освітян, медиків, держслужбовців, працівників культури та соціальної сфери призвели до масової злиденності у бюджетній сфері.

Профспілки обурені, що жодний із наших соціальних партнерів не веде мову про легалізацію значної частини тіньового бізнесу, боротьбу із «оптимізацією» податкових зобов'язань, збільшення оподаткування заможних верств, додаткового оподаткування тютюнових і горілчанних виробів, що принесло б до казни держави значно більше доходів, ніж всі антисоціальні урізання.

Більше того, незважаючи на те, що у Бюджетному кодексі чітко зазначено, що при формуванні бюджету наступного року одночасно визначаються прогнозні показники на два наступні роки, Сторона органів виконавчої влади не повідомила про очікування на наступні роки, що свідчить про відсутність системного бачення та комплексного підходу до формування бюджетної політики, а також небажання навіть моделювати соціальні покращення.

Проведення таких «переговорів», які учергове відбулися 7 серпня, це лише імітація соціального діалогу та цинічна спроба влади на найближчі три роки легалізувати «обкрадання» бізнесом чесно працюючої людини.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

Антисоціальна політика влади — небезпечна

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Профспілки залишаються на твердій позиції, що слід зупинити попередню злочинну політику зарплатної дискримінації, досить виштовхувати працюючу людину у прірву бідності та примушувати стояти з простягнутою рукою для одержання субсидій чи допомоги по малозабезпеченості. Лише підвищення заробітної плати, яка має забезпечувати платоспроможність громадян для придбання вітчизняних товарів, своєчасної сплати комунальних платежів, дозволить відновити економічну активність, розширити сферу зайнятості, розпочати реальну боротьбу з бідністю та величезним розривом між українськими реаліями та європейськими стандартами.

Профспілки попереджають, що в умовах загострення соціального напруження, підвищення цін та тарифів, стрімкого зростання інфляції та безробіття, зниження реального розміру заробітної плати у 2015 році може спровокувати соціальний вибух.

Сплічани! Федерація профспілок України проводить перший ПРОФСПІЛКОВИЙ РЕФЕРЕНДУМ «Українському народові — гідне життя!» (див. 1-шу сторінку цього номера «АУ». — Прим. ред.) з визначення нашої позиції щодо розміру мінімальної заробітної плати — приєднуйся і запрошуй друзів!

3 повагою
в.о. Голови Федерації
профспілок України

Сергій КОНДРЮК

ПРОФКОМ ДЕРЖАВНОГО ПІДПРИЄМСТВА НАСТУПАЄ

Ситуація на ГНПП «Цирконій»: компроміс не знайдено

Десятки сотрудників державного заводу «Цирконій» з Днепропетровської області 4 августа устроили пикет у здания Днепропетровской облгосадминистрации. Люди требовали выплаты зарплат, а также возрождения их предприятия.

В руках протестующие держали плакаты с лозунгами «Долги по зарплате — позор гаранту Порошенко», «Государство, отдай наши деньги», «Война войной, а зарплату — на бочку».

Работники завода рассказали, что с осени 2013 года предприятие не получило ни одного госзаказа и теперь простаивает. Более того, с марта нынешнего года большинство работников отправили в вынужденные отпуска, сохранив им лишь две трети оклада. Протестующие сообщили, что им не платят зарплату вот уже 11 месяцев, а общие долги предприятия перед сотрудниками составляют 10 млн. гривен.

«Предприятие находится в плачевном состоянии: почти 11 месяцев задолженности по зарплате, более двух лет не платят отчисления в Пенсионный фонд», — рассказала работница завода Ольга Мельникова. — Сейчас предприятие должно быть законсервировано, но понятно, что оно будет просто закрыто».

Чиновники облгосадминистрации протестующим пообещали, что проведут переговоры. После переговоров чиновники из ОГА обещают довести проблему к сведению столичных чиновников.

Если просьбы сотрудников завода услышаны не будут, они обещают обратиться напрямую к Арсенію Яценюку. «Он уже не сможет уйти от этого вопроса», — говорят заводчане.

В том случае, если реакции от властей так и не последует, работники «Цирконія» намерены организовать новую акцию протеста — 24 августа, в День Независимости Украины.

НОВИНИ ЕНЕРГОАТОМА

На ЗАЕС запроваджено систему заохочення та стягнення, яка сприяє зростанню рівня культури безпеки

На Запорізькій АЕС реалізовано систему заохочення та стягнення за результатами виробничої діяльності, яка стимулює відкритість дій працівників і не сприяє приховуванню помилок у їх роботі. Цю систему побудовано на довірі та інформативності.

Безпека є безумовним пріоритетом серед виробничих та економічних напрямів діяльності Запорізької АЕС. Адміністрація ВП ЗАЕС приділяє першочергову увагу формуванню та розвитку культури безпеки як на рівні відокремленого підрозділу та керівників, так і на рівні окремих працівників.

Довіра в колективі можлива лише тоді, коли вона підтримується на всіх рівнях виробничої структури підприємства, вимагає інформативності та діалогу у виробничій діяльності. Для цього на станції реалізовано доступ до інформації щодо виробничої діяльності та налагоджено зворотний зв'язок з персоналом.

Керівництво ВП ЗАЕС доводить до персоналу інформацію про події та проблеми, що виникають на АЕС України та іноземних атомних електростанціях. Персонал вивчає отриманий досвід і запобігає виникненню таких проблем у своїй роботі. Довіра та розуміння між працівником і керівником виникають тоді, коли персонал і керівник не приховують помилок у своїй роботі. Більше того, відкрито говорять про це, що дозволяє виключити у подальшому серйозні наслідки.

У процесі експлуатації проблеми, що виникають з питань безпеки, вирішуються на нарадах різного рівня. Адміністрація ЗАЕС уважно і детально розглядає критичні зауваження персоналу і згодом реалізує їх за допомогою коригувальних заходів.

Будь-які ініціативи працівників станції, спрямовані на забезпечення і підвищення безпеки в рамках заявленої політики в галузі безпеки, підтримуються адміністрацією ВП ЗАЕС і належно оцінюються. Працівників, діяльність яких спрямована на постійне самовдосконалення, вивчення і впровадження передового досвіду, в тому числі і закордонного, заохочують. На підсумковій конференції, присвяченій культурі безпеки, яка проходить у м. Києві один раз на два роки, кращих працівників та персонал наскрізних змін АЕС України заохочує вже адміністрація ДП НАЕК «Енергоатом».

Перевіркою стану культури безпеки у ВП ЗАЕС, яка проводилася у квітні 2014 року, комісія експлуатаційної організації ДП НАЕК «Енергоатом» підтвердила, що культура безпеки, як фундаментальний принцип безпеки, має пріоритет у діяльності ВП «Запорізька АЕС».

АЕС: НОВІТНІ БЕЗПЕКОВІ ТЕХНОЛОГІЇ

Огляд корпусу реактора здійснює «СОКРАТ»

Кожен планово-попереджувальний ремонт для спеціалістів РАЕС — це іспит на фаховість, професійну зрілість. Оскільки нинішній ремонт на блоці №4 — капітальний, то здійснювався значний обсяг робіт. Одна із основних — капітальний ремонт реактора. Відповідно було проведено і ретельний огляд корпусу реактора. Зважаючи, що ці роботи виконуються у зоні можливої дії радіоактивного опромінення, їх прагнуть максимально автоматизувати. Під час нинішнього ППР на РАЕС для зовнішнього огляду корпусу реактора було застосовано таку технічну новинку, як дистанційний маніпулятор «СОКРАТ».

Раніше ці роботи виконувались за допомогою старої, досить громіздкої системи, вага якої становила майже 6 тонн. Її доставка до місця огляду була утруднена і не обходилась без допомоги крана, лебідок. При цьому доводилось виконувати ще й додаткову роботу — демонтувати елементи інших систем реакторного відділення, що знаходяться на шляхах транспортування.

Тому у рамках Програми підвищення безпеки енергоблока №4 було визначено виготовити пристрій огляду корпусу реактора ВВЕР-1000 із зовнішнього боку, який би відповідав сучасним вимогам.

За розробку взялися спеціалісти Учебно-атестаційного центру з неруйнівного контролю (ЦНК) Київського національного університету імені Тараса Шевченка під керівництвом професора, доктора фізико-математичних наук, завідувача кафедри ядерної фізики КНУ Ігоря Миколайовича Каденка.

У напрямку вдосконалення неруйнівного контролю металу ми співпрацюємо з Інститутом електрозварювання імені Є. Патона, Інститутом проблем міцності Г. Писаренка НАН України, іншими провідними науковими установами та організаціями. З

ЦНК тісні виробничі зв'язки підтримуємо ще з початку 2000-х років, — розповідає начальник служби контролю металу РАЕС Віктор Павлович Кравець. — Для українських атомних станцій ним виконано чимало важливих проектів.

Над реалізацією дистанційного маніпулятора огляду корпусу реактора працювали тривалий час. Його переобробляли, удосконалювали, з тим щоб максимально відповідав вимогам атомників, і назвали іменем давньогрецького філософа «СОКРАТ» (Система Огляду Корпусу Реактора Автоматизована Телевізійна). Це надійний і мобільний пристрій з центральною відеокамерою, лазерною системою позиціонування, камерами для самоконтролю системи. Наявність у системі «СОКРАТ» цих функцій дозволяє дистанційно виконувати покладені на неї завдання без перебування персоналу у зонах із значними рівнями радіоактивного випромінювання. Переносити маніпулятор частинами у депо (спеціальна зона для монтажу маніпулятора неподалік корпусу реактора) можуть двоє працівників.

Спеціалісти служби контролю металу тісно співпрацювали з Учебно-атестаційним центром. Цікавилися ходом робіт, надавали свої пропозиції, а вже пізніше брали участь у приймальних випробуваннях «СОКРАТА» для перевірки його функціональних можливостей та відповідності вимогам технічної специфікації. Окрім того, фахівці СКМ пройшли якісне навчання по роботі з маніпулятором.

Свою дієздатність «СОКРАТ» продемонстрував під час ППР блока №4, що засвідчили і представники розробника. Вони допомогли здійснити монтаж і встановити пристрій. А вже власне роботи з огляду корпусу реактора із зовнішнього боку цим маніпулятором виконували спеціалісти відділу автоматизованих дистанційних систем кон-

тролю СКМ, який очолює досвідчений фахівець Павло Миколайович Гребенев. Так, за дієздатності електронної частини маніпулятора стежили Олександр Володимирович Худолій, інженер-електронник, та Володимир Михайлович Цема, провідний інженер-електронник, керівник групи. Інженери з механізації Віталій Володимирович Радчук та Андрій Дмитрович Гаврюшин займалися механічним блоком «СОКРАТА». А працівники лабораторії збору даних та аналізу результатів контролю, яку очолює Сергій Ярославович Штикало, разом із комісією з технічного опосвідчення відповідали за безпосереднє проведення огляду зовнішньої сторони реактора.

Уже сьогодні, по завершенні цих важливих робіт, можна констатувати: наш «СОКРАТ», перший, виготовлений в Україні, маніпулятор для АЕС, спрацював якісно і без збоїв.

— Новітні технології тільки на користь спільній справі, — резюмує начальник служби контролю металу РАЕС Віктор Павлович Кравець. — Адже їх застосування дає змогу отримати більш точні і достовірні результати контролю стану обладнання РАЕС, що безпосередньо впливає на безпечну та надійну роботу станції.

Лідія ШМИРКО

На знімках: Під час ППР блока №4 зовнішній огляд корпусу реактора за допомогою дистанційного маніпулятора виконували працівники відділу автоматизованих дистанційних систем контролю СКМ І.П. ВАЩЕНКО, інженер-електронник першої категорії, О.В. ХУДОЛІЙ, інженер-електронник другої категорії, М.В. МЕЛЬНИК, провідний інженер — керівник групи, С.Я. ШТИКАЛО, начальник лабораторії (зліва направо); Здійснюється технічне обслуговування дистанційного маніпулятора

ПІДТРИМУВАТИ УКРАЇНУ — ЦЕ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ

Допомога атомників

Підтримавши ініціативу ДП НАЕК «Енергоатом» щодо збору коштів на потреби українських військових, які задіяні у зоні бойових дій, рівненські атомники на чолі з генеральним директором П.Я. Павлишиним активно долучились до цієї патріотичної акції. Збір коштів триває у всіх виробничих підрозділах станції. Ці гроші перераховуються на рахунок Кузнецовської міської організації української спілки ветеранів Афганістану, а вже вона закуповує і доставлятиме до місця дислокації бійців АТО необхідне спорядження: бронезилети, каски, армійську форму, взуття, продукти тощо.

У липні першу партію таких матеріальних цінностей, придбаних за кошти, зібраних працівниками РАЕС, було відправлено у зону бойових дій. Кузнецовські волонтери, щерть завантаживши бусик армійськими касками, паяльними лампами, продуктами, водою, медикаментами та цигарками, виїхали у напрямку Слов'янська. Їхали безперервно 13 годин. Щоб не губити дорогоцінного часу і якнайшвидше дістатись до зони АТО, хлопці по черзі вели автомобіль.

Як розповідають волонтери, всюди на блокпостах їх зустрічали нормально. Звісно, цікавилися, куди і з

якою метою їдуть, що везуть.

— Ми ділилися з бійцями продуктами, водою, сигаретами. Адже це наші хлопці. І мета у всіх їх одна — захистити цілісність держави України, — розповідає Петро Широко, голова Кузнецовської міської організації спілки ветеранів Афганістану, працівник РАЕС, який керував доставкою спорядження.

Вивантаживши благодійну допомогу, кузнецовці поспілкувались із земляками та іншими бійцями народних воєнізованих формувань. Бойовий дух у наших воїнів, як запевняють, високий. Та й військовій науці на війні вчать швидко. Але український солдат, котрий стоїть на передовій у повному спорядженні, відчуває се-

бе більш певним і захищеним перед ворогом. Тож волонтери поцікавилися, що нині найбільше потрібно бійцям. Все замовлене поспішають закупити і відправити найближчим часом. Як відомо, це будуть армійська форма взуття, армійські каски, прогумовані плащі, гумові чоботи, вода, продукти.

— Наша допомога для армії дуже важлива, — говорить Петро Володимирович. — І я щиро вдячний генеральному директору РАЕС П.Я. Павлишину, адміністрації станції за розуміння й підтримку в організації цієї благодійної справи, всім працівникам станції, котрі взяли участь у акції. А також комісії, що складається з профспілкових активістів, воїнів-афганців — виробничників РАЕС, котрі не тільки контролюють наші дії, а й охоче допомагають у закупівлі спорядження, та всім кузнецовцям, які зробили свій посильний внесок для підтримки народних воєнізованих формувань. Адже навіть маленьке зусилля для того, щоб допомогти нашим воїнам — означає допомоги своїй країні у збереженні миру і єдності.

Лідія РЕШЕТИЦЬКА
На знімках зафіксовані моменти передачі благодійної допомоги військовикам у зоні антитерористичної операції. (Закінчення на 3-й стор.)

ОЧИМА МОБІЛІЗОВАНИХ БІЙЦІВ АТО

Ребята-востогоковцы рассказали правду о войне на востоке

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)
ПОЧЕМУ
ИМЕННО ТЕБЯ?

По роду деятельности мне неоднократно приходилось общаться с ветеранами Великой Отечественной войны, воинами-интернационалистами — достойными людьми, которые делились своими воспоминаниями о тяжелых испытаниях, выпавших на их долю. Но впервые была беседа с человеком, который в наши дни (всего-навсего две недели назад) участвовал в бою, потерял своего товарища и получил осколочные ранения во время минометного обстрела — в это просто не верилось...

Андрею Лисковскому 27 лет, работает сварщиком в Центральной научно-исследовательской лаборатории ГП «ВостГОК», ранее служил в Воздушно-десантных войсках. «Когда призвали на службу по мобилизации, то никаких сомнений у меня не было, — говорит Андрей. — Я же присягу давал, а значит, в случае опасности должен защищать Родину. В понедельник позвонили на работу, во вторник я уже был в части. Это было 25 марта 2014 года».

Сергею Будюку 30 лет, трудится вулканизаторщиком на гидрометаллургическом заводе, тоже служил в ВДВ. «Почему именно тебя, а не кого-то другого?» — с горечью спросили его родные, когда сообщил, что его мобилизуют. Но у молодого человека была позиция однозначная — значит, так надо.

Вместе с другими желтоводцами ребята приехали в пгт Гвардейское. Часть людей распределили по ротам, а некоторых вообще отпустили домой — человек десять вернулись в Желтые Воды. По какому принципу распределяли — никто не объяснял. В течение десяти дней проводилось боевое слаживание — ускоренное обучение личного состава вновь формируемых и развертываемых на военное время воинских частей (подразделений) выполнению обязанностей в бою, а также согласованным действиям в составе подразделения. Учили наступательному и оборонительному ведению боя, восстанавливали свои знания, полученные в годы срочной службы в армии. После десятидневной учебы дороги земляков разошлись: Сергей отправился в район Амвросиевки Донецкой области, Андрей оказался под Изюмом Харьковской области.

ТРОЕ СПЯТ — ТРОЕ БДЯТ
Андрей вспоминает, что ночевать пришлось два дня в посадке, просто на голой земле (без спальных мешков, палаток и подобного). Никаких четких задач сразу не ставилось: мол, ждите. Потом перебазировались дальше, на один из блокпостов в направлении Славянска. Ночевали в землянках, которые сами же и выкопали в земле, накрывались плащ-палаткой. На шесть человек выдали три каремата (туристический коврик, подстилка). Сказали: «Трое спят, трое бдят, потом меняются». После этого было несколько переездов, причем солдаты узнавали о том, куда их везут, только по дорожным знакам: информация было минимум. В конце апреля Андрей с другими военнослужащими своей роты прибыл на окраину Славянска, на один из блокпостов. 5 мая в 5 утра впервые попали под обстрел — двух человек ранили.

— Одному парню вообще пуля только вскользь зацепила бровь — короче, счастливец, — вспоминает Андрей Лисковский. — Стреляли в наших бойцов из ручного противотанкового гранатомета, пулемета Калашникова модернизированного, автомата Калашникова, подствольных

гранатометов. В зоне АТО обстрелы уже были часто, но, к счастью, до последнего момента в нашей роте обходилось без жертв. Бывает, что на несколько дней нас меняло другое подразделение, а мы отправлялись в АТЦ (антитеррористический центр, куда стягивается техника, люди). Я здесь секретов не выдаю, потому что сепаратисты претактно знают, где находятся такие центры, да и вообще они знают о нас практически все: постоянно откуда-то к ним поступает информация.

В серьезную переделку наша рота попала 18 июня. Город Славянск был оцеплен нашими войсками, но оставалось «окно», через которое заходила техника сепаратистов, поставлялось оружие и т.д. По приказу мы выехали ночью на БМД (боевая машина десанта), в колонне было машин 30, куда едем — не объяснили. Уже потом узнали, что ехали мы как раз в направлении того «окна». Но на подъезде нас уже ждали и встретили огнем. Провели два боя, наши пострадали очень сильно.

Рядом со мной разорвалась минометная мина — получил осколочные ранения в голову, шею, руку, спину. Было сильное кровотечение (попали в артерию), но ребята наложили повязку, остановили кровь, а потом на вертолете с другими ранеными отправили в харьковский госпиталь.

Условия там были очень хорошие: трехместные палаты, душ, кондиционер, помогали волонтеры. А через день нас перевезли. Мама одного парня наняла за свои деньги маршрутку, и 15 человек из нашей роты (все с Днепропетровщины) уехали в днепропетровский госпиталь. Провел там дней шесть, и отпустили домой на реабилитацию. Через месяц я должен вернуться в часть. Пока еще тонит, в шее осколок остался, палец на руке воспалился. Но я не хочу, чтобы меня кто-то жалел или считал героем, мне это совершенно не нужно. Просто рассказываю, как все происходило на самом деле. Мы воюем за Украину!

ОНИ НУЖНЫ ЗДЕСЬ, ЧТОБЫ С НАМИ ВОЕВАТЬ
Задачей батальона, в котором служил Сергей Будюк, было перекрывать пункты пропуска на границе с Россией.

— Успенка, Марынка, Дьяково, Должанский, — вспоминает географию перемещений своей роты Сергей. — Но Должанский остался под контролем сепаратистов. Мы создавали блокпосты на подъезде к этим пунктам, прикрывали пограничников. Потому что на самих пунктах стояли пограничники, а когда начинался обстрел, они отходили. В это время через пустые пункты пытались прорваться сепаратисты, ввезти оружие и технику из России. Наша задача была не допустить этого: приходилось вступать в бой. Насмотрелись многого... Как-то раз около тридцати человек из числа тех, которые в нас стреляли, увидели, что проигрывают бой и, раздевшись до трусов, бросив оружие, побежали в сторону России.

— А почему они так сделали?

— Так они будут похожи на мирных жителей, беженцев, а если будут в камуфляже, их в Россию не пустят, — поясняет Сергей.

— Почему не пустят?
— А зачем они там? Они им нужны здесь, чтобы с нами воевать...

— Как поступали с пленными?

— Если мы кого-то брали в плен, то их через несколько часов забирал вертолет. Нам эти пленные рассказывали, что они воюют за идею, за присоединение к России, что с Украиной им жилось плохо.

А наши ребята — разведчики и командир — тоже попадали в плен.

— И как сложилась их судьба?

— Побили и отпустили.

— А кто брал в плен? Украинцы или русские?

— Вроде, наши, украинцы. Представители так называемой ДНР. Вообще, я больше сталкивался именно с донецкими, луганскими, которые воюют против нас, в том числе и за деньги — наемники. Хотя, вы знаете, там же все население русскоязычное и трудно понять, откуда человек родом, пока не проверишь документы. Как-то раз на наш блокпост приехали женщины, парни, репортеры, начали шуметь, просить, чтобы мы отдали какого-то пленного (хотя на самом деле у нас никого не было). Потом стало понятно, что это была запланированная акция, т.к. позади этой шумной толпы стояли люди, которые все внимательно рассматривали, изучали нашу обстановку. И буквально вскоре на наш блокпост напали.

ОБИДНО, ЧТО ОДНИ БЕЗЗАБОТНО ПЬЮТ ПИВО У ЛАРЬКА, А ДРУГИЕ ИДУТ ПОД ПУЛИ

— Вам помогли те навыки, которые вы получили во время срочной службы в армии? — интересно у ребят.

— За все время армейской службы я всего 17 патронов выстрелил, — говорит Андрей. — Понятно, что подготовка была недостаточной. Да и вообще, только сейчас в стране начали понимать, что отношение к армии нужно менять. Все разворовали, технику загубили. Теперь пожинаем плоды.

— По вашему мнению, в армии люди должны служить по контракту? Или каждый мужчина должен призываться на срочную службу, как это было раньше?

— Должна быть срочная служба, — говорит Сергей (а Андрей при этом одобрительно кивает). — Контрактники служат вместе с нами... Так вот, четверо из моей роты позорно дезертировали! То есть год-два служили, получали зарплату, ходили, как на работу. А как только серьезная ситуация — бежали. Двое скрылись уже после первого обстрела... У человека должно быть чувство патриотизма, это надо воспитывать.

— Как складываются взаимоотношения с социальными?

— Отлично! Никакой дедовщины и в помине нет. Сегодня ты кому-то помогаешь — завтра тебе помогут, — говорит Сергей.

— С каким настроением вы будете возвращаться в зону АТО? Наверное, не хочется из дома снова туда...

— Это наш долг, будем продолжать службу, — говорит Сергей.

— Конечно, надо ехать. Правда, обидно: почему одни беззаботно пьют пиво у ларька, а другие идут под пули? — добавляет Андрей. — По какому принципу призывают? Почему только 58 желтоводцев призваны? А остальные где? Со мной служат даже такие, у кого трое детей! Может, надо было как-то по очереди, проводить ротации, менять людей, давать нам подкрепление. Ситуация очень сложная.

На сепаратистов работает целый бетонный завод — они там себе делают бункеры из бетона. Те местные, которые нас поддерживают, рассказывают много интересного. Знаете, как действуют сепаратисты? Забегали в детский сад. Говорят: «Детки, прячьтесь в подвал, сейчас вас будет украинская армия обстреливать. Мы вас пришли спасать». А сами со стороны

открывают огонь по нашим. Понятно, что выстрелы получают в ответ. И тут же спускаются в подвал и говорят: «Слышите, это ж вас бомбит украинская армия!» Такие провокации — типичное явление, направленное на то, чтобы местных людей против нас настроить. А уж по телевизору что им там показывают российский каналы...

— А было местное население, которое вас поддерживало?

— Конечно. Там поначалу одни были за Россию, другие — за Украину, а сейчас большинство попробовало тех, чтобы просто не было войны, — говорит Андрей. — Им уже все равно, лишь бы восстановился мир. Приносили нам еду, сигареты (по несколько блоков), борщ горячий. Правда, этот борщ сначала мы просили попробовать тех, кто его принес, только потом ели. А то мало ли что... Один раз целого барана нам на шашлык привезли. Спасибо людям, конечно, но какой уж тут шашлык, некогда им заниматься. В итоге сбежал наш баран...

— Вы поймите, мы там не просили, не собирались, — уточняет Сергей. — Люди сами приходили и хотели хоть чем-то нам помочь.

— Сейчас, когда в нашей стране идут военные действия, многие люди высказывают мысль: «Может быть, и не нужен был этот Майдан? Ведь с него все началось». А как считаете вы?

— Майдан — это было правильно! Сколько можно было терпеть несправедливость, коррупцию, беззаконие? — говорит Андрей.

— Конечно, Майдан был нужен, — поддерживает Сергей. — Стране были нужны перемены.

— Спасибо вам большое за откровенный разговор! В завершение беседы, что вы можете посоветовать тем ребятам, которые будут отправляться в зону АТО? Может, вы, как люди бывалые, дадите какие-то рекомендации?

— Вам честно ответить? — улыбается Андрей.

— Конечно.
— Я верю в Бога. И эта вера меня поддерживает. Мой единственный совет — пусть люди полагаются на Бога. Это дает надежду и уверенность, что ты под надежной защитой.

— Поддерживаю. У нас тоже перед боем читают молитвы даже атеисты, — дополняет Сергей.

НЕ СЛОВОМ, А ДЕЛОМ
Наше общение с Андреем и Сергеем проходило в профкоме ГП «ВостГОК». Здесь их тепло встретили заместитель председателя профкома комбината Андрей Карпов, представители предприятия Владимир Озерной и Евгений Касаткин, председатель Желтоводской городской организации «Афган» Сергей Ищенко. Они сообщили ребятам, что весь коллектив ВостГОКа принимает участие в благотворительной акции, чтобы помочь им и другим участникам АТО в обеспечении средствами защиты, медикаментами и прочими необходимыми вещами. Тут же, на месте, постарались выяснить, в чем конкретно нуждается каждый из них, чтобы оказать необходимую помощь для дальнейшего прохождения службы.

Мы же пожелали Сергею Будюку благополучного возвращения домой, а Андрею Лисковскому — чтобы за тот месяц, который отведен ему для реабилитации, военные действия в нашей стране прекратились. Ведь этого ждут миллионы наших соотечественников.

Подготовила Елена КУБАРЕВА, фотоблогер

ПІДТРИМУВАТИ УКРАЇНУ —
ЦЕ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ!

(Закінчення.
Початок на 2-й стор.)

У цей складний для України час, коли вирішується доля цілісності нашої держави, славутичани фінансово та матеріально допомагають військовослужбовцям, які беруть участь в антитерористичній операції, їх сім'ям, жителям визволених населених пунктів сходів.

Під час проведення добродійної акції з гуманітарної допомоги упродовж трьох днів липня, яка проходила за участю міського товариства Червоного Хреста, славутичани зібрили 3 тонни 200 кг продуктів та предметів першої необхідності — різні крупы, цукор, мінеральну воду, консерви, овочі, тушонку, чай, цукерки, олію, туалетне та господарське мило, домашні консервовані продукти тощо. Доставку вантажу до м. Бориспіль забезпечило ТОВ «Промкомплект» (кер. Карцев В.В.)

За червень-липень коллективами підприємств, організацій, установ міста, окремими громадянами зібрано 88 779 грн., із них:

— 34135 грн. накопив коллектив ВП «Атомремонтсервіс» — придбано 8 кевларових шоломів на суму 20 тис. грн.; (Крім цих коштів, коллектив придбав для подорожі спеціалізованої в/ч 3041 метеостанцію, гарнітуру для радіостанцій, розвантажні жилети та іншу екіпіровку).

— 29815 грн. + 200 \$ зібрав коллектив ДСП ЧАЕС — придбано військову форму, берці, куртки, спальні мішки та іншу військову амуніцію на суму 19253 грн. + 1 700 грн. для дітей тимчасових переселенців;

— 2050 грн. — адресна допомога від славутицьких родин для дітей (придбано взуття, одяг, лікування);

— 10581 грн. — допомога від громади під час проведення акції 26, 27, 29 липня 2014 року;

— 7198 грн. — добровільний внесок з фонду депутатів міської ради та окремих славутицьких сімей. Використано на придбання ліків та пального для доставки вантажу в АТО — 1775 грн.

5000 грн. — зібрано працівниками транспортно-го цеху ДП УЗФО ЧАЕС (Крім цього, підприємство передало 4 600 грн. Міністерству оборони України та 5 000 грн. для потреб спеціалізованої військової частини №3041).

На 5 серпня 2014 року було витрачено з усіх накопичених коштів 44 778 грн., залишок — 44 001 грн. + 210\$. Ці кошти акумулюються на придбання шоломів та інших, вкрай необхідних, засобів захисту мобілізованих славутичан.

Постійний контроль за витраченими коштами здійснює міський штаб.

На щоденних засіданнях розглядаються нагальні проблемні питання і колегіально приймаються рішення щодо вирішення першочергових потреб.

Усі рішення фіксуються протоколами засідань. У рамках реалізації міської програми «Турбота» надано матеріальну допомогу 59 сім'ям на загальну суму 89 490 грн.; 28 сім'ям мобілізованих славутичан виділено 45 150 грн.;

31 сім'я, які тимчасово прибули до м. Славутича з АР Крим, Донецької та Луганської областей, — 44 340 грн.

Військова амуніція та продукти харчування для потреб мобілізованих славутичан направляються в зону дії АТО через волонтерів та міський військомат.

Пункти прийому гуманітарної допомоги знаходяться в школах міста та в міському товаристві Червоного Хреста.

Не залишаються байдужими до сьогоднішньої ситуації на сході країни члени колективу Южно-Українського енергокомплексу. З березня 2014 року атомники проводять централізований збір коштів для допомоги Збройним Силам України.

Наприкінці травня було ініційовано добродійну акцію «Бронезилет», беручи участь в якій працівники підприємства можуть викупити бронезилет особисто або об'єднавшись з однодумцями. Так, у середині липня южно-українські енергетики передали бійцям у зону проведення АТО чергову, третю, партію бронезилетів 4 класу захисту, а також кевларові каски, спальні мішки та одяг (на знімку).

В ініціативі, спрямованій на підтримку українських військових, взяли участь вже понад 60% працівників енергокомплексу, зібрано понад один мільйон гривень, закуплено та передано військове обмундирування та запасні частини для військової техніки.

Разом з атомниками в акції беруть участь і міські активісти. У Южноукраїнську створено координаційну раду з надання допомоги воїнам Збройних Сил України та їх сім'ям. Працює також місцевий фонд «Мирне небо». На сьогодні громадські діячі зібрили та передали на придбання військової амуніції та медикаментів більш як 600 тисяч гривень і понад 20 тонн продуктів.

АКЦЕНТИ ОЗДОРОВЧОГО СЕЗОНУ-2014

Базы отдыха ВостГОКа пользуются большим спросом!

Оздоровительные учреждения (это 10 баз отдыха), находящиеся на балансе предприятия, в этом году как никогда пользуются большим спросом и успехом у работников предприятия и членов их семей.

Число отдохнувших в течение первой половины оздоровительного сезона почти такое же, как за целые сезоны прошлых лет. По состоянию на 20 июля 2014 года на базах отдыха подразделений комбината оздоровилось 3596 чел., в том числе 676 детей; на базе отдыха «Черноморская» — 502 чел., в том числе 155 детей.

Огромным спросом пользуются базы отдыха «Чайка» (ГМЗ) и «Залив» (РМЗ), на каждой из

которых оздоровлено уже около тысячи человек. Не отстают от них и базы отдыха маленьких подразделений, на них также нет свободных мест.

После комплексных проверок, проведенных контролирующими органами по обширному кругу вопросов, ни одна из наших баз не получила предупреждения и не была закрыта, все они без замечаний допущены к дальнейшей работе. Это говорит о том, что, несмотря на трудности с финансированием, предприятие создает все условия на базах для отдыха своих трудящихся.

Виталий МИНАЕВ

АТОМНИ ЮБИЛЕИ

В копилку музея ЗАЭС

«Каждый музей имеет свою копилку с экспонатами, — рассказывает заведующая музеем Наталья Бережняя, — которая пополняется на протяжении всех лет его существования. Вот и сейчас в музее полным ходом идет работа — готовится новая экспозиция по случаю празднования 25-летнего юбилея пятого энергоблока Запорожской АЭС».

Музей обратился к персоналу, эксплуатирующему пятый энергоблок — начальнику блока Михаилу Черненко, профгруппоргу эксплуатационного подразделения Александру Штатскому и цеховому Роману Кравчуку — с просьбой помочь в сборе информации и фотографий, которые связаны со строительством и эксплуатацией энергоблока.

Большой пласт информации предоставила газета ОП ЗАЭС «Энергия», за что сотрудникам огромное спасибо — это старые фотографии, газетные вырезки и даже газетный номер за 1989 год, в котором есть информация о пуске энергоблока. Она будет представлена на новой выставке.

«На данный момент уже собрано несколько десятков старых фотографий, — говорит заведующая музеем. — Думается, людям будет приятно увидеть себя и своих коллег на фотографиях, когда они были молоды».

О. ШПЛИХАЛ

СПІЛЧАНІ ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Якісний відпочинок — повноцінна праця

Найвищий пріоритет у роботі Рівненської атомної електростанції — це безпека. Безпеку забезпечує персонал підприємства, високий рівень кваліфікації якого неодноразово засвідчували міжнародні експерти та інспектори. Виходячи з цього, якісний відпочинок працівників РАЕС та членів їхніх сімей є чи не найважливішим напрямом роботи соціальних служб та профспілкової організації атомної станції.

Організації повноцінного літнього відпочинку, який традиційно вважається найкращим для подорожей та дозволяє зміцнити здоров'я й насититися позитивними емоціями, присвячені турботи комітету профспілки та відповідних служб. Так, цьогорічні відпускники Рівненської АЕС мають змогу за путівками відвідати санаторії мальовничих Полісся та Карпат, морське узбережжя Хорватії, а справжні патріоти — насолодитися дивовижними красотою Білого озера у реабілітаційно-оздоровчому комплексі РАЕС, одне за сезоном 2014 року відремонтовано будинки та спортивні споруди. Цього

літа планується оздоровити понад 1200 працівників РАЕС та членів їх родин, а на власному РОК — більш ніж 4 тисячі осіб.

Літні канікули дітей атомників пройдуть у Закарпатті та у Словаччині, де на них чекає насичена екскурсійна програма, зокрема, по середньовічних замках, спортивні та розважальні заходи. Активним відпочинком планується охопити майже 550 дітей.

Працівникам Рівненської АЕС, які є прихильниками власних туристичних маршрутів, перелік напрямів відпочинку необмежених, адже Західна Україна є справжньою криницею пам'яток культури. А любителі адреналіну, яких серед атомників чимало, після підкорення численних місцевих річок та озер по-серйозному націлюються на повноводні південні річки.

Шанувальники спокійної затишної відпустки із задоволенням відпочивають турботу персоналу санаторіо-профілакторію Рівненської АЕС, який функціонує весь рік. На базі санаторіо-профілакторію можна отримати медичні процедури чи пройти реабілітацію, адже його ліку-

вальна база вважається чи не найкращою в області. За рік у закладі зміцнюють здоров'я майже 1,5 тисячі осіб.

До послуг атомників працюють спортивні споруди РАЕС у місті — плавальний басейн, кінно-спор-

тивна база, тренажерні зали, спорткомплекс, стадіон, тенісні корти, футбольні майданчики.

Тож вислів «у здоровому тілі — здоровий дух» сповна можна застосувати до рівненських атомників.

ДОЗВІЛЛЯ ПРОФСПІЛКОВОЇ МОЛОДІ

Ловись, рыбка, только большая

В живописном уголке Кировоградщини (с. Богдановка) на берегу реки Ингулец прошли соревнования по спортивной рыбалке. В мероприятии, инициированном председателем организации молодежи управления Денисом Корчаковским, участвовали 19 человек (работники управления и ЦЛ КИПИА ПП «ВостГОК», а также члены их семей). Участники соревнования были разбиты на команды, каждая в ходе жеребьевки выбрала свой сектор ловли.

По команде судьи в 5 часов утра при достаточно большом волнении реки ребята начали рыбачить. В этот день рыба неохотно шла на крючок, но мастерство и профессионализм рыбаков все же давали свои результаты. К 10 часам ветер утих, и на реке образовался полный штиль, но активного клева за этим не последовало. В полдень прозвучал финальный судейский свисток, и в воздухе повисла интрига: кто же окажется самым везучим.

После взвешивания улова и определения лидеров рыбаки были награждены грамотами и ценными призами. Итак, результаты соревнования. В командном зачете на первом месте — Марюс Лыткин и Евгений Марценюк, второе — у Александра Рогозы и Евгения Федько, и на третьем — семья Меркушевых. В личном зачете победителем стал Евгений Марценюк, на втором месте — Евгений Федько, третье — у Сергея Келембета. За поиманную самую маленькую рыбку награжден Дмитрий Вознюк, а за крепкую выдержку и волю к победе — Денис Корчаковский и Илья Мищук. Все участники были также награждены памятным призами.

Соревнования прошли в дружеской атмосфере. Все участники остались довольны и предложили провести такое же мероприятие осенью.

Благодарим за помощь в организации соревнования по рыбной ловле председателя профкома управления В.А. Черрасова и председателя профкома ЦЛ КИПИА В.В. Хмельевского.

Дмитрий МИЩУК

СОЦІАЛЬНІ ПАРТНЕРИ ВП ЮУАЕС: ПІДТРИМКА НАПРЯМІВ ФІЗКУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Плідний сезон южноукраїнських бальників

Народний ансамбль спортивного бального танцю «Натхнення», який займається у ПК «Енергетик» Южно-Української атомної станції вже більш як 25 років, завершив творчий сезон 2013–2014 років з неабиякими успіхами. Власне, як і завжди, підкреслює тренер вищої категорії Людмила Самчинська.

Справді, усі перемоги і здобутки цього колективу за весь час його існування годі й перелічити. Южноукраїнцям пощастило найбільше — вони мають змогу не лише по телевізору, а й на власні очі спостерігати за виступами справжніх майстрів цього виду мистецтва — призерів чемпіонатів і конкурсів різних рівнів, у тому числі, і міжнародних.

«Бальні танці — найграціозніший і найестетичніший вид спорту. Саме вид спорту, хоч і називається танцями, — розповідає Людмила Самчинська. — Це спорт, який потребує не лише чимало сил та енергії, а й фінансового забезпечення. Для кращого розуміння ска-жу так: найдорожчий вид спорту — кінний, а після нього йдуть спортивні бальні танці. Впродовж останнього року належним фінансуванням ми похвалитися не можемо — розуміємо, що енергетична галузь, як і вся країна, зараз у скрутному становищі. Натомість, нинішній сезон все-таки для нас був досить плідним.

Ми задіяли всі можливі ресурси — і атомної станції, і профкому ЮУАЕС, і батьків дітей, які займаються в ансамблі. Одне слово, сила волі і віра в перемогу взяла гору і цього разу». З усією впевненістю можна сказати, що Клуб спортивного бального танцю «Натхнення», не дивлячись ні на які труднощі, сьогодні є одним із найсильніших в Україні за результатами останніх змагань та міжнародних конкурсів.

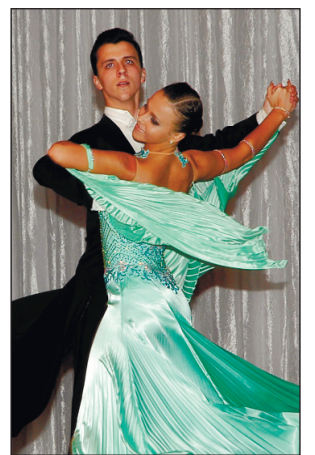
Южноукраїнські танцюристи взяли участь у 10 змаганнях рівня Кубка та Чемпіонату України, а також у Кубку світу та Чемпіонаті Європи.

Досить відома, як в Україні, так і у світі, провідна пара Клубу «Натхнення» Роман Гербер і Віра Бондарева входить до 50 кращих пар світового рейтингу з танцювального спорту. У березні вони стали третіми з латиноамериканської програми на Кубку світу, який проходив у Марселі (Франція), а у квітні посіли 12-те місце на Чемпіонаті Європи в Данії. Також Роман і Віра завоювали перше місце з латиноамериканської програми у Кубку України, який відбувся в лютому в Донецьку.

Серед дорослих пар (програма «10 танців») на Кубку України, що проходив у березні в м. Біла Церква, южноукраїнська пара Олександр Савченко і Ганна Побережник посіли третє місце.

Не пасуть задніх і молодші танцюристи, які виступають у категоріях «ювеналі», «юніори» і «молодь». Так, другими стали на Кубку України, який проходив у Львові в жовтні минулого року, — Мирон Іващенко і Ганна Мельникова, а на Кубку України у березні нинішнього року (м. Славутин) — Андрій Ольховик і Поліна Шумик. І найменшенькі вихованці Клубу «Натхнення» Дмитро Чорний і Єлизавета Бузанова стали другими, а Владислав Гармаш і Марія Самчинська завоювали «бронзу» у Кубку України, який проходив у травні в Києві.

Хочеться і надалі побажати Клубу спортивного бального танцю «Натхнення» підтримки рідних та друзів, спонсорів та уболівальників. Нехай Терпсихора дарує свою прихильність

нашим землякам у тій патріотичній місії, яку вони виконуватимуть як у рідній країні, так і представляючи Україну за кордоном.

Оксана МІСЮКЕВИЧ
Фото з архіву ансамблю

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд Інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірної